

Looss' viibhamehhed leppida,
Sell' seitsmelkunnel oostol!
Sa keige fögem Jummal nääd,
Mis õige on ehk föwver,
Reik wiggadused enne tääd,
Reis rummal, tark ehk nödder:
Looss' selle ue aastaga
Reik rummalus siit kadduda,
Oõ önnista ja aita!

Rül paise töuseb, loja lääb,
Rui iggawenne orri,
Mi Sinno heldus meile jäääb,
Et siggib pöld ja karti,
Ja fallo siggib merre-wees:
Looss' selle ue aasta sees
Reid Halleluja! lausda.

Kalwine fusa rikkub ruggi orrost.

Saggedaeste juhtuvad Küünla ja Paasto fuus
sured jullod, mis läbbi paljo ret tulleb ja igga-
ford orrose peäl mitte ärra ei joofse, waid
luus ja sondile fulmab ja seewade faua or-
rase peäl seisab ja orras jää al ärra haudub
ja pöld paljals jäääb.

Rui luggo nenda juhtub, siis on hea, et
siis, kui ilmid sojaks lövod ja Ma alt haffab
ülles uhtuma, forret liiva jää peale soab ful-
wetud, mis jääd pari päwa sees ärra fööb ehk
urpseks teeb, et tuul läbbi fäib, siis ei rikko
jää mitte orrost, waid tulleb terwelt jää alt
wälja, mis igga pöllomees isse wöib järrele
katsuda.

Mündasamma on luogo fa mesfilaeste aedas,
kus saggedaste süggawad lumme-anged faua
seisvad, mis lindudele waewaks on ja neid
surmab, kui need soja pävaga wälja lendvad,
fukkuvad lumme peale mabba ja jäävad kanges.

Kus siis paljo lund aedas on, siis woib
agga forret-liiva lumme peäl fulwada, mis
lund pari päwa sees ärra scööb. Senna ei olle
paljo tervis. Ühhe küllimettuga woib paljo
maad täis fulwada, kui se kuiw on, mis jo
süggise woib sekts paigale pandud sada. Eedda
woib fa pöllo wortete ja aedade äres nenda
tehha, kus süggaw lummi faua peäl seisab ja
orras al ärra audub.

Mende lehtede sees „Geesti Pöllomees“,
mis nüüd Tartu linnaast, kui seitung, wälja an-